

LEYLA'YI GETİREN LEYLEĞİN ŞİİRİ

*Çektiğim içimi üflerim ruhlarınıza
Bela dersiniz bela demeyin gücenirim
Ben göçerim tüyüm kalır
Bir tüy dünyada ne kadar yer kaplar?
Bu bir aşk, bir şiir, bu bir selam
Ağlaya ağlaya şiirler yazdıracak
Bağışlayacak, mümkün kılacak
Kan döktürecek bir tüy
Ben göçerim tüyüm kalır
Demeyin bir tüy dünyada ne kadar yer kaplar
Bu tüy içinde bir dünya saklar*

Dar ve bozuk yollardan giderken
Parlayan ve parıldayan ve parıldamasına yanan
Kendi içine dönen kendinden tüy döken
Bir leyleğin konusu bu

Toplasan bir avuç insan peşinden gelen
Kıblesi nar
Kıblesi mandalina bahçeleri
Kıblesi çöl olan ah bilmez bir leylek
Bir avuç insan peşinden gelen
Leyla değil
Mecnun değil
Bir leylek daha çok sever
Leylek bu tüy döker
En güzelini kestirir gözüne evlerden
Harcı un ufak çemberlerden yapılmış kerpiç evleri
Kerpiç ama güneşten beyaz evleri
Mavi kapılı
Sabırsız çocuklara sabrı öğreten mavi kapılı evleri seçer
O evler sevgisizliğe yay gibi gerili
Perdeleri nazara sıkı manzarası günâşık
Gür sakala beyaz göğsü yatak eden evler

Ve

Leyleğin konuşuyla doğacak bu evde bir Leyla

Ben bilmem

Bir şubatın gökyüzüne neden doğar Leyla

Ama bilirim Leyla'nın çığılığıyla uçacak leylek

Düşecek çöl yollarının sıcağına

Bilirim yeşertecek diktiği dört ağacı kumlarda

Gözlerinden öpülen uyku ağaçlarının yeşili

Utandıracak Mecnun'u

Leyla'nın çığılığıyla

Bunlar değil dedi

Bunlar değil

“Benim derdim mavi kapıyla”

Leylek

Gagasını açıp bağıracak yüreğinden:

Düşse tutunur da çıkar annesinin saçına

Gider gözleri ağlar babasının sakalında

Leyla bu bir Eylül'den bir Nisan'dan

Düşen yaprağı damlaya dönüştüren Leyla

Konuşmasını bilmez gözleri hece Leyla

Laftan anlamayan çocuktur

Sevdiğini belli edemeyen babadır

Kırmızı ciltli bir mavi kapıdır Leyla

Zühre görsün

Güneş duysun

Şiir yazsın

Ağıt ağlasın

Mavi kapılı kerpiç evde doğacak bir Leyla

Annesi onu günâşıklarla emzirecek